

Chúa nhật V mùa Chay 29.03.2020

**Cùng với Giáo Hội,
chúng ta sống mùa Chay thánh**

Lời Chúa

Giôan 11, 1-45

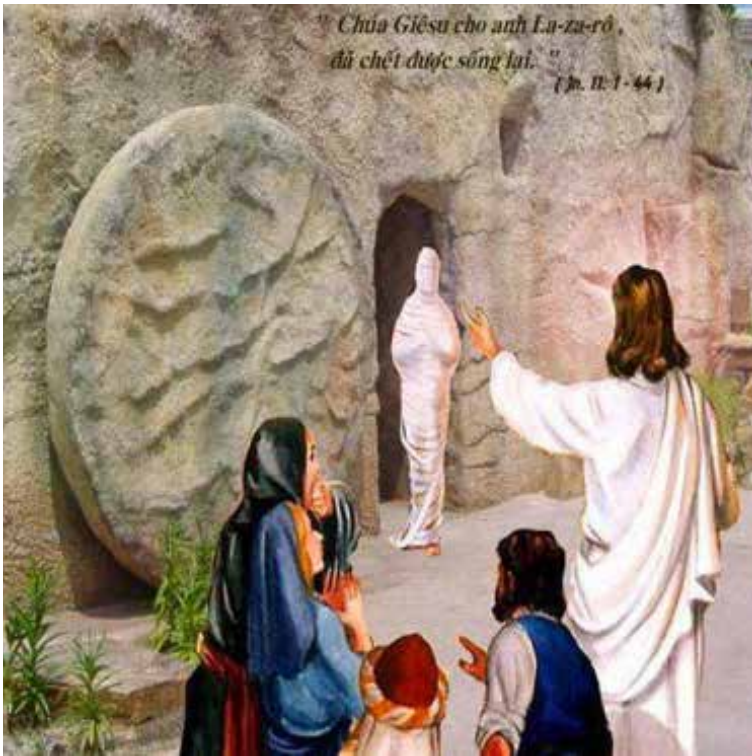
Khi ấy, có một người đau liệt tên là Ladarô, ở Bêtania, làng quê của Maria và Martha. (Maria này chính là người đã xức dầu thơm cho Chúa, và lấy tóc lau chân Người. Em trai bà là Ladarô lâm bệnh). Vậy hai chị sai người đến thưa Chúa Giêsu rằng: "Lạy Thầy, người Thầy yêu đau liệt". Nghe tin ấy, Chúa Giêsu liền bảo: "Bệnh này không đến nỗi chết, nhưng để làm sáng danh Thiên Chúa và do đó Con Thiên Chúa sẽ được vinh hiển".

Chúa Giêsu thương Martha và em là Maria và Ladarô. Khi hay tin ông này đau liệt, Người còn lưu lại đó hai ngày. Rồi Người bảo môn đệ: "Chúng ta hãy trở lại xứ Giuđêa". Môn đệ thưa: "Thưa Thầy, mới đây người Do-thái tìm ném đá Thầy, mà Thầy lại trở về đó ư?" Chúa Giêsu đáp: "Một ngày lại chẳng có mười hai giờ sao? Nếu ai đi ban ngày thì không vấp ngã, vì người ta thấy ánh sáng mặt trời; nhưng kẻ đi ban đêm sẽ vấp ngã vì không có ánh sáng". Người nói thế, rồi lại bảo họ: "Ladarô bạn chúng ta đang ngủ, dầu vậy Ta đi đánh thức ông". Môn đệ thưa: "Thưa Thầy, nếu ông ta ngủ, ông sẽ khoẻ lại". Chúa Giêsu có ý nói về cái chết của Ladarô, nhưng môn đệ lại nghĩ Người nói về giấc ngủ. Bấy giờ Chúa Giêsu mới nói rõ: "Ladarô đã chết. Nhưng Ta mừng cho các con, vì Ta không có mặt ở đó để các con tin. Vậy chúng ta hãy đi đến nhà ông". Lúc đó Tôma, cũng có tên là Đidimô, nói với đồng bạn: "Chúng ta cũng đi để cùng chết với Người".

Đến nơi, Chúa Giêsu thấy Ladarô đã được an táng bốn ngày rồi. (Bêtania chỉ cách Giêrusalem chừng mười lăm dặm). Nhiều người Do-thái đến nhà Martha và Maria để an ủi hai bà vì người em đã chết. Khi hay tin Chúa Giêsu đến, Martha đi đón Người, còn Maria vẫn ngồi nhà. Martha thưa Chúa Giêsu: "Thưa Thầy, nếu Thầy có mặt ở đây thì em con không chết. Tuy nhiên, ngay cả bây giờ, con biết Thầy xin gì cùng Thiên Chúa, Thiên Chúa cũng sẽ ban cho Thầy". Chúa Giêsu nói: "Em con sẽ sống lại". Martha thưa: "Con biết ngày tận thế, khi kẻ chết sống lại, thì em con sẽ sống lại". Chúa Giêsu nói: "Ta là sự sống lại và là sự sống, ai tin Ta, dầu có chết cũng sẽ được sống. Và kẻ nào sống mà tin Ta, sẽ không chết bao giờ. Con có tin điều đó không?" Bà thưa: "Thưa Thầy, vâng, con đã tin Thầy là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa hằng sống đã đến trong thế gian".

Nói xong bà về gọi Maria em gái bà và nói thầm với em rằng: "Thầy ở ngoài kia, Thầy gọi em". Nghe vậy, Maria vội vàng đứng dậy và đi đến cùng Chúa. Vì lúc đó Chúa Giêsu chưa vào trong làng, Người còn đang đứng ở nơi Martha đã gặp Người. Những người Do-thái cùng ở trong nhà với Maria và an ủi bà, khi thấy bà vội vã đứng dậy ra đi, họ cũng đi theo bà, tưởng rằng bà đi ra khóc ngoài mộ.

Trên đường tiến về Lễ Phục Sinh

Vậy khi Maria đến chỗ Chúa Giêsu đứng, thấy Người, bà liền sấp mình xuống dưới chân Người và nói: "Thưa Thầy, nếu Thầy có mặt đây, thì em con không chết". Khi thấy bà khóc nức nở và những người Do-thái theo bà cũng khóc, Chúa Giêsu thổn thức và xúc động. Người hỏi: "Đã an táng Ladarô ở đâu?" Họ thưa: "Thưa Thầy, xin đến mà xem". Chúa Giêsu rơi lệ. Người Do-thái liền nói: "Kìa, xem Ngài thương ông ấy biết bao!" Nhưng có mấy kẻ trong đám nói: "Ông ấy đã mở mắt người mù từ khi mới sinh mà không làm được cho người này khỏi chết ư?" Chúa Giêsu lại xúc động; Người đi đến mộ. Mộ đó là

một hang nhỏ có tảng đá đặt trên. Chúa Giêsu bảo: "Hãy đẩy tảng đá ra". Martha là chị người chết, thưa: "Thưa Thầy, đã nặng mùi rồi vì đã bốn ngày". Chúa Giêsu lại nói: "Ta đã chẳng bảo con rằng: Nếu con tin, thì con sẽ xem thấy vinh quang của Thiên Chúa sao?" Thế là người ta cất tảng đá ra. Chúa Giêsu ngược nhìn lên và nói: "Lạy Cha, Con cảm tạ Cha đã nhậm lời Con. Con biết Cha hằng nghe lời Con, nhưng Con nói lên vì những người đứng xung quanh đây, để họ tin rằng Cha đã sai Con". Nói rồi, Người kêu lớn tiếng: "Ladarô! Hãy ra đây!" Người đã chết đi ra, chân tay còn quấn những mảnh vải, trên mặt quấn khăn liệm. Chúa Giêsu bảo: "Hãy cởi ra cho anh ấy đi".

Một số người Do-thái đến thăm Maria, khi được chứng kiến những việc Chúa Giêsu làm, thì đã tin vào Người.

Ladarô đã qua đời. Hòn đá đã đóng ngăn chặn, ngăn cách Ladarô với thế giới sự sống và đóng chặt ông lại trong tấm tối sự chết. Đá hoa hay cẩm thạch những ngôi mộ ngày nay cũng thế. Nhưng đá lạnh lùng được tháo gỡ khi ánh mắt nhìn của Đức Giêsu ngược mắt về trời. Sứ điệp quá rõ ràng : những người chết không còn bị giam hãm trong tấm tối của Shéol khi Đức Giêsu cầu nguyện cùng Thiên Chúa Cha. Trước khi Tuần Thánh được khai mở, chúng ta đi vào sâu hơn tiến trình cuộc Thương Khó. Chúng ta sẽ cử hành gì ? Hy Lễ Đức Giêsu cho Thiên Chúa Cha là thế nào ? Đức Giêsu đã dâng một kinh nguyện lớn, và Ngài đã xin gì ? Xin cho hòn đá của cái chết được lấy ra cho tất cả mọi người. Từ Lời Chúa hôm nay, chúng ta có hiểu chăng Đức Giêsu cầu nguyện trong sự thương khó để kết thúc cái chết sẽ đến ? Chúng ta có phải là đám đông bao quanh khi Ngài cầu nguyện ? Khi nghe Đức Giêsu cầu nguyện cùng Thiên Chúa Cha trước mộ Ladarô, chúng ta có tin rằng lời xin của Người Con luôn được chấp thuận ? Tóm lại, chúng ta có thấy trong sự thương khó và cái chết của Đức Giêsu lời kinh nguyện quan trọng cầu cho chúng ta được sống ?

Theo ý Lm Philippe de Forges

Cầu Nguyện

Sau khi ghi dấu Thánh giá, chúng ta lát thời gian nhìn lại cuộc sống trong ngày dưới ánh nhìn của Thiên Chúa, và sau đó đọc : Tôi thú nhận cùng Thiên Chúa Chúa toàn năng và cùng anh chị em. Tôi đã phạm tội nhiều trong tư tưởng, lời nói việc làm, và những điều thiếu sót. Lỗi tại tôi, lỗi tại tôi, lỗi tại tội mọi đàng. Vì vậy tôi xin Đức Bà Maria trọn đời đồng trinh, các thiên thần, các thánh, và anh chị em khẩn cầu cho tôi trước tòa Thiên Chúa, Chúa chúng ta. Amen.

Con Thiên Chúa được nâng lên thập giá. Qua Ngài tất cả mọi người nhận sự sống. Sáng danh Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần. Tự muôn đời như chính hiện nay đến thiên thu vạn đại Amen.

Hát : Phó Thác - Giá Ân

1. Chúa ơi hồn con Xin phó thác trong tay chúa luôn
Những khi vui mừng Hoặc những lúc con đau buồn.
Mỗi khi đời con gặp Những nỗi lo âu khó khăn
Và mỗi khi tim con ngập tràn Hạnh phúc dâng Người.

*[ĐK:] Chúa ơi con tuy mọn hèn Vấp ngã đã bao nhiêu lần
Tội lỗi cám dỗ con luôn mãi Đã khiến hồn con xa Chúa ơi.*

Nhưng tim con nay sẵn sàng Đón Chúa đến ban ơn lành
Tha thứ hết bao lỗi lầm Và thánh hoá tâm hồn con.

2. Những nỗi buồn vui Và những đôn đau trong kí ức Người
Sẽ mau phai tàn cùng những tháng năm chóng qua.
Vẫn luôn còn mãi Tình Chúa đã mến yêu thế trần
Thập giá kia hy sinh thân mình, để cứu muôn người.

3. Chúa ơi từ đây Con sẽ mến yêu cuộc sống này, mãi đến phút giây
Đời vĩnh viễn xa cách con.

Chúa ơi dạy con, được biết kính tin yêu Chúa luôn
Và mến yêu tha nhân thật lòng, như Chúa thương con.

*[Coda:] Nhưng tim con nay sẵn sàng Đón Chúa đến ban ơn lành
Tha thứ hết bao lỗi lầm Và thánh hoá tâm hồn con
Tha thứ hết bao lỗi lầm Và thánh hoá tâm hồn con.*

Trên đường tiến về Lễ Phục Sinh

Cầu nguyện với Thánh Vịnh 129

Tiếng kêu từ vực thẳm

Từ vực thẳm, con kêu lên Ngài, lạy CHÚA,
muôn lạy Chúa, xin Ngài nghe tiếng con.
Dám xin Ngài lắng tai để ý
nghe lời con tha thiết nguyện cầu.
Ôi lạy CHÚA, nếu như Ngài chấp tội,
nào có ai đứng vững được chăng ?
Nhưng Chúa vẫn rộng lòng tha thứ
để chúng con biết kính sợ Ngài.
Mong đợi CHÚA, tôi hết lòng mong đợi,
cậy trông ở lời Người.
Hồn tôi trông chờ Chúa,
hơn lính canh mong đợi hừng đông.
Hơn lính canh mong đợi hừng đông,
trông cậy CHÚA đi, Ít-ra-en hỡi,
bởi CHÚA luôn từ ái một niềm,
ơn cứu chuộc nơi Người chan chứa.
Chính Người sẽ cứu chuộc Ít-ra-en
cho thoát khỏi tội khiên muôn vàn.

Lắng nghe

Chúng ta lấy thời gian đọc lại trình thuật Gioan 11, 1-45 về ông Ladarô. Trong tình lắng mở lòng theo Lời Chúa. Để ý đến phản ứng của hai chị em Mácta và Maria, những hành vi và lời của họ nói.

Vài ý suy niệm

- Ba lần, khi nói đến Mácta và Maria và những người Do Thái, Gioan dùng tiếng “*Klainein*” có nghĩa chính xác là “*khóc, nức nở to tiếng*” và chúng ta đoán những tiếng nức và tiếng kêu ở Phương Đông, rất chan hòa tình cảm của mình, mà người ta thoáng nghe thấy nơi những bà khóc mướn chung quanh đám tang. Nhưng khi đến Đức Giêsu, Gioan thay đổi tiếng, và nói về “*dakruein*”, có nghĩa là “*khóc thốn thức lặng lẽ*”. Và từ này làm cho tôi trông thấy những giọt nước mắt âm thầm rơi trên mắt của một Giêsu làm chủ được mình, và cả khi Người đau khổ. Người vẫn khống chế được đau khổ riêng của mình.

- *Cô Matta bỏ đám đông đang buồn thảm gồm cô Maria và nhiều người Do Thái để đi đón Chúa Giêsu.* Việc đi đón này đặt cô Matta vào trong mối liên hệ đặc biệt tin tưởng khi đối diện với Chúa Giêsu. Có Chúa Giêsu hiện diện, sự chết không thể lấn lướt được Người. Niềm xác tín này của cô Matta được diễn đạt bằng ba dụng ngữ.

Trước nhất cô xác tín rằng Chúa Giêsu có quyền trên sự chết. Sự hiện diện của Chúa Giêsu là cơ hội để cô tuyên xưng đức tin của mình vào Chúa Giêsu: “Con biết bất cứ điều gì Thầy xin cùng Thiên Chúa, Người cũng sẽ ban cho Thầy”. Lời quả quyết giống như một lời cầu xin (như trong 2,3). Về điểm này, cô nhận biết Chúa Giêsu là người của Thiên Chúa, theo cung cách của Êlia và Êlisê, những vị mà Thiên Chúa ban cho quyền làm cho

kẻ chết sống lại (1V 17,17-24; 2V 4,18-37). Thế nhưng đối với một tín hữu Do Thái, rõ ràng chỉ có Thiên Chúa mới có thể ban sự sống, như lời của một kinh sư Do Thái minh chứng: “Ôi lạy Chúa, Chúa nắm trong tay ba bí quyết: quyền năng làm mưa gió, làm thụ thai trong lòng người nữ và làm cho kẻ chết sống lại”.

Khi Chúa Giêsu ẩn mình đi để nhắc cho Matta niềm tin của người Do Thái vào việc làm cho kẻ chết sống lại (Ga 11,23), cô liền tiếp theo Người để tin vào tín điều của dân Israel: “Con biết em con sẽ sống lại trong ngày sau hết”.

Nhất là khi Chúa Giêsu tỏ hiện như là sự sống lại và là sự sống, cô Matta liền vượt qua sự hiểu biết để tin: “Thưa Thầy, con vẫn

tin Thầy là Đức Kitô, Con Thiên Chúa” (11,27). Ở đây cô là dung mạo của người nữ tín hữu nhận biết nơi Chúa Giêsu sự xâm nhập của Thiên Chúa kẻ sống vào giữa loài người. Ở đây Chúa Giêsu trở vượt các ngôn sứ Êlia và Êlisê: Người được nhận biết như Đấng ban sự sống, theo mẫu hình của Thiên Chúa. Quả vậy, nhờ đức tin cô Matta đã hiểu rằng nơi Chúa Giêsu, chính Thiên Chúa ngự đến giữa loài người. Thật hoàn toàn hợp lý để cô Matta tuyên xưng Chúa Giêsu trong căn tính đích thực của mình, Đấng Mêsia của Thiên Chúa (cùng đích của Do Thái giáo) và Con Thiên Chúa. Như thế, cô tổng hợp Do Thái giáo (Đấng Mêsia) và sự mới lạ của Kitô giáo (Con Thiên Chúa). (Alain Marchadour).

- *Lời đầu tiên của cô Maria chỉ lặp lại phần tiêu cực của điều cô em đã nói* “Thưa Thầy, nếu có Thầy ở đây”- còn thiếu phần tuyên xưng đức tin. Trong hành động và trong lời nói, cô Maria vẫn còn chìm đắm trong tang chế: cô đang ở với người Do Thái đến chia buồn (cc. 31.33). Cô đang khóc lóc thảm thiết.

Có một niềm tin quá mức nơi cô Matta và một sự buồn thảm nơi cô Maria, ta có thể nói như vậy chăng? Các bản văn đều phóng khoáng và cô Matta người phụ nữ đầy lòng tin lại xuất hiện ở câu 11,39 với những dấu hiệu của sự thiếu tin tưởng. Thế nhưng, theo cách thức của nhà mô phạm, Gioan đã đánh dấu hai thái độ trước sự chết; cô Maria, được đề cập đến ngay từ phần đầu của bài trần thuật với vẻ tang tóc và chết chóc (c.2), tiêu biểu cho con người thất vọng vì sự từ biệt: sự buồn thảm thái quá khiến cô không thể đón nhận nơi Chúa Giêsu Đấng mặc khải của Thiên Chúa. (Alain Marchadour).

- *Vấn đề chính yếu, đối với con người, theo Đức Giêsu, trước hết không phải là có thể ra khỏi mồ một ngày kia, mà ngay từ bây giờ, đi từ sự chết sang sự sống bằng một đức tin gắn bó vào bản thân Đức Giêsu: “Họ tin vào Người”, còn chúng ta?* (Noel Quesson).

Trên đường tiến về Lễ Phục Sinh

Lời Nguyện Chung

Thiên Chúa là Đấng kiên tâm :

hãy trao phó cho Người tất cả những ai còn lưỡng lự chưa đến với Ngài

Thiên Chúa là Đấng Trung Tín :

Hãy trao phó cho Người tất cả những ai đang đau khổ vì chiến tranh.

Thiên Chúa là Đấng tốt lành :

Hãy trao phó cho Người những ai phản bội bạn đường của mình.

Thiên Chúa là Đấng Khôn Ngoan :

Hãy trao phó cho Người những người dẫn thân cho sự công chính.

Thiên Chúa là Đấng Tình yêu :

Hãy trao phó cho Người những ai hiến dâng cuộc sống cho việc phục vụ Thiên Chúa.

Thiên Chúa là Đấng hằng sống :

Hãy trao phó cho Người những ai đang hấp hối cận kề cái chết.

Chúng ta hãy cầu nguyện với Thiên Chúa Cha với lòng tin tưởng Đức Giêsu đã mạc khải : **Lạy Cha chúng con ở trên trời...**

Cầu nguyện

Lạy Chúa, xin cho ân sủng của Ngài giúp chúng con noi theo niềm vui bác ái của Chúa Kitô đã trao ban cuộc sống vì tình yêu cho nhân loại. Chúng con cầu xin nhờ Đức Giêsu, Chúa Chúng Con Amen.

LỤC BÁT MÙA CHAY

Lời kinh thấp sáng Mùa Chay
Tiếng chuông trầm vọng ru say lòng người
Yêu thương nối kết đất trời
Niềm vui thánh thiện bồi hồi trong tim
Trăm năm một kiếp phù sinh
Nhỏ nhoi hạt bụi chông chênh bước đời
Thời gian khua tiếng khóc, cười
Nấu nung Tình Chúa nhẹ vơi muộn phiền
Ăn năn từng chuỗi oan khiên
Nhân từ tha thứ vô biên ơn Ngài
Dấu rằng ngày tháng đọa đày
Tin yêu lấp lánh Mùa Chay tuyệt vời
Tím giai điệu, Thánh ca ơi!
Điêu thơ lục bát nguyện lời vút cao

MÀU TÍM

Mùa Chay thay đổi cuộc đời
Giao hòa với Đức Chúa Trời thành tâm
Bao năm trót dại lỡ lầm
Giờ đây sám hối ăn năn trở về
Mùa Chay thay đổi lòng ta
Đừng giống tắc kè thay đổi màu thôi
Mùa Chay sắc tím tuyệt vời
Nửa buồn vì tội, nửa vui vì tình
Chúa là Cha rất chí minh
Nhưng Ngài cũng rất chí tình, từ tâm
Dù ta hoen ô bùn lầy
Thành tâm sám hối, Chúa liền thứ tha
Chúa ơi, tình Chúa bao la
Trọn đời cảm tạ Tình Cha nhiệm mầu